UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto gregorio episcopo neocesariesi. Cap[itulum]. xliiij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

afferri: vt ei thura incenderent. Tuncqꝫ ſancti milites in ſimulachꝛum conſpuiſſent: pꝛecepit eos paulinus in equuleo ſuſpēdi: ⁊ attrahi neruis: ac fuſtibus cedi. Deinde circa eorū latera flammas apponi: et poſt hec ſcoꝛpionibus macerari ſub voce pꝛeconia: ne pꝛincipū pꝛecepta contēnerent. Eademqꝫ hoꝛa paulinus oculum ſubito amiſit: ⁊ pꝛe doloꝛe quaſi inſaniens: eos equuleo depoſitos in cuſtodia mamertina vinciri mandauit. Quibus lucina apoſtoloꝛum diſcipula miniſtrabat. Poſt triduuꝫ xͦo paulinus arreptus a demonio expirauit. Tuncqꝫ filius pomponius rem geſtam cum clamoꝛe ad palatiuꝫ detuliſſet. Iratus nero iuſſit ceſario vꝛbis pꝛefecto: vt eos celerius occidi faceret. Qui fecit ſanctos de cuſtodia eijci: ⁊ foꝛas muros via aurelia duci: atqꝫ ambos ibidem capitibus amputari: et coꝛpoꝛa eoꝛum canibus derelinqui. Sed beata lucina illa noctu collegit: et in arenario iuxta locum: vbi decollati fuerant: ſepeliuit. vi. nonas iulij.

De ſanctis Longino Megiſto ⁊ Aceſto martyꝛibus. Cap. xli.

Longinꝰ megiſtꝰ ⁊ aceſtus milites a beato paulo apoſtolo cōuerſi ſunt: cum ad decollationem duceretur: vt ſupꝛa dictuꝫ eſt. iij. kalē. iulij in eius paſſione. Qui iuxta quod paulus eis impoſuerat: die ſequenti paſſionis illius ad ſepulchꝛum pauli venerunt: ⁊ duos diſcipulos: videlicet titum et lucā oꝛantes inuenerunt: et in eoꝛum medio paulum ſtantem viderunt: quos diſcipuli illi videntes territi fugiebant: pauloqꝫ mox diſparente: milites illi poſt eos clamabant: ꝙ non vt eos caperent: perſequebantur: ſed vt ab eis baptiſmū ſuſciperent: ſequebanẗ: paulumqꝫ in coꝛum medio ſe vidiſſe teſtantur. Hec illi audientes reuerſi ſunt: eoſqꝫ cum gaudio baptizauerūt: qui poſt duos dies a nerone detenti: et pꝛo chꝛiſti nominis confeſſione capite ceſi ſunt. vi. nonas iulij.

De ſanctis Ariſtone ⁊ ſocijs martyꝛibus. Cap. xlij.

Ariſto: creſcentianꝰ: eutychianus: vꝛbanus: vitalis: iuſtus: feliciſſimus: felix: maria: et ſymphoꝛoſa martyꝛes oēs apud campaniam pꝛo fidei veritate: et chꝛiſtiani nominis aſſertione glorioſo martyrio coꝛonati ſunt. vi. nonas iulij: vt ait ado ex hieronymi martylogio.

De tranſlatione ſancti Thome apoſtoli. Cap. xliij.

Tranſlatio coꝛpoꝛis ſancti thome apoſtoli facta eſt tempoꝛe alexandri imperatoꝛis. Cum enim idem imperatoꝛ rediret victoꝛ de perſide ꝑlio xerxe rege deuicto: ſupplicarunt ei ſyꝛi: vt mitteret ad regulos indoꝛum quatenus coꝛpus beati thome redderent ciuibus ſuis. Quod idem imperatoꝛ ꝯuis gētilis: pꝛopter victoꝛie tamē gloꝛiā eiſdem libēter cōceſſit. Sicqꝫ factū eſt: vt tranſlatū eſſet coꝛpus beati apoſtoli de india: et poſitum in ciuitate edeſſa in locello argēteo: quod pendet ex argēteis cathenis: in qua ciuitate nullus hereticus iudeus: vel idoloꝛum cultoꝛ viuere poteſt. Sed nec barbari eā aliquādo inuadere potuerūt: ex quo abagarus rex ipius vꝛbis epiſtolam manu ſaluatoꝛis ſcriptā accipere meruit. Si quando gens aliqua contra eandem ciuitatē venit: die qua lecta fuerit epiſtola per puerum ſuper murum: eadem die hoſtes territi fugiunt: aut pacati recedunt: tam ſaluatoꝛis ſcripti: ꝙ oꝛatione beati thome apl'i. Et celebꝛaẗ ipius tranſlationis feſtū. v. nonꝫ. iulij. Fertur: ꝙ in vigilia feſti beati thome ſingulis annis oī clero ⁊ populo ac peregrinis ad eius eccleſiā conuenientibus celebꝛantur veſpere: ⁊ patefacto tumulo ſancti coꝛpoꝛis: archiep̄us edeſſeꝫ. dū inchoat antiphonā ad magnificat. O thoma didyme ⁊c. Palmitē aridum vitis ponit in manu apoſtoli: et completis veſperis clauditur ſepulchꝛum. Mane autem iterum omnibus cōcurrentibus apertoqꝫ tumulo inuenitur palmes in naturali viriditate pꝛoduxiſſe racemū vue diuinitus: de quo tantum vini liquatur in calice: ꝙ ea die archiepiſcopus ex in ipſo cōficit ſanguinem ieſu chꝛiſti. Hoc audiui a fide dignis.

De ſancto gregoꝛio epiſcopo neoceſarieꝫ. Cap. xliiij.

Gregoꝛiꝰ neoceſarie pōti ep̄s alio noīe pꝛimo vocatus theodoꝛus: oꝛigenis diſcipulus tēpoꝛibus valeriani ⁊ galieni imperatoꝛum doctrina clara mirificus refulſit. Signa quoqꝫ et miracula de coꝛuꝫ laude eccleſie perhibenẗ.

Cum enim pꝛo captura piſcium ſtagni communis: germani duo adinuicem armis et effuſione ſanguinis decertarent: oꝛante gregoꝛio: aqua ſtagni repēte abſoꝛpta arentē campū frugibus copioſum: ac vtilioꝛem germanis iam cōcoꝛditer diuidendū dereliquit. Verū dū eccleſia in quodā loco artiſſimo inter montem ⁊ fluuium poſito conſtrui deberet: et ſpatium ſufficiens nō eſſet: ipo ſancto in oꝛationibus perno

etante: mane facto īuēta eſt rupis tāto ſpacio
loco ceſſiſſe quātum erat cōpetens ꝓ ipſa eccle-
ſia fabricāda. ¶ Alio tēpore cū in alpib⁹ iuxta
phanum idolorum hoſpitatus eſſet: ſacerdos
ab idolo nullū poterat habere reſponſum. Cui
per noctem demon in ſomnis apparuit: eiq; di-
xit: ꝙ preſente gregorio nullatenus loqui poſ-
ſet. Qui mane gregorium obſecrat: vt deū ſuū
loqui permittat. Gregorius autē demoni epiſto
lam mittit: ꝛ vt more ſolito reſpondere debeat
permiſit. Sicq; idolum reſpōdere cepit: vnde
ſacerdos virtute dei in ſancto viro cognita ad
chriſtum cōuerſus ꝛ ab eodem baptizatus: in-
tantum profecit: ꝙ gregorio in epiſcopatu ſuc-
ceſſit. Quieuit in pace vir domini. v. noñ. iulij.
¶ Hic plurima opuſcula fidei catholice expoſi
tionem compilauit. Sup eccleſiaſtes libro me-
taphraſim magnificētiſſime opus breue: ſꝫ per
utile ꝓtulit. Ad origenē ſcripſit panegyricum:
quē eo pſente vocataq; multitudine recitauit.
Vulgo ꝛ alie plures ꝛ ipſius feruntur epiſtole.
Hec hieronymus de viris illuſtribus.

¶ De ſancto Gregorio epiſcopo
lingonieñ. Cap. xlv.

GRegorius
lingonieñ. epiſco-
pus ex ſenatorib⁹
auguſtudunenſib⁹
ortus regionē illā quadragi-
ta ānis ſumma iuſticie ſeueri
tate correxit. Hic habuit vxo-
rē armentariā: de qua filios
ꝓcreauit. Poſt cuius obitum
epiſcopus eligit lingonieñ.
In quo epiſcopatu ſanctiſſimā vitā duxit ſub
panibus triticeis panē ordeaceū comedens: et
aquam vinū ſolūmodo coloratam. Qui etiam a
ſancto benigno epiſcopo ſibi apparēte commo
nitus eccleſiam ſupra tumulū eius edificauit.
In qua per noctes orans voces angelicas con
cinentes frequēter audiuit. ¶ In obitu vo ipſi⁹
ſancti viri: quidam vidit celos apertos: vultus
quoq; eius ſicut roſa rubeſcebat: caro vo vti li-
lium candebat. Corpus autē eius iuxta corpus
ſancti benigni collocatum eſt. Quod dū ſepul-
ture traderet: trabes in quibus pedes victorū
aſtricti tenebant conſciſſe ſunt: ꝛ captiui libe-
rati: qui videlicet eiuſdem ſancti dum exequie
illac tranſirent auxiliū obnoxius poſtulabant.
Sepultus quoq; eſt in eccleſia lingonieñ.

¶ De ſancto Heliodoro epō. Cap. xlvi.

HEliodorus epiſco
pus altineñ. vir magne ſancti-
tatis et ſapiētie floruit tēpore
archadij ꝛ honorij imperatorū.
Qui iuuenili etate ad ſacerdo
tij dignitatem ꝓmotus populum adhuc idolis
deditum admonebat. Et dum pro animarum ci
uium ſuorū ſalute dominū obnoxius exoraret:
hortat⁹ ab āgelo publice pdicare cepit: adeoq;
in pdicatione profecit: vt populus tēpla deorū
deſtruerēt: ꝛ eccleſiā dei genitricis a fundamē
tis conſtruerēt. Poſtmodū aūt heliodor⁹ adhuc
preſbyter chromatiū aquileieñ. epm viſitauit: ꝛ
cū eo aliquo tēpore cōmorās ab eodē altineñ.
epꝰ ordinatus fuit. ¶ Hi ſunt duo epi q legun
tur beato pſbytero hieronymo aliqñ epl'as di-
rexiſſe: ꝛ ab eodē epigrammata recepiſſe. Ad
quorū inſtantiā idē glorioſus doctor quoſdā li-
bros diuine pagine ex hebreo in latinū tranſtu
lit: ꝛ martylogiū pmitus cōpilauit. Reuerſus
igit ſanctus epꝰ altinū eccleſiā ſuā diſpoſuit:
ꝛ populū in fide firmauit. Inde hieroſolymā
perrexit: ꝛ optatū diu hieronymū: quē ſepius
in ſcriptis viderat: corporali lumine viſitauit: a
quo ꝛ in melius cōpoſitus diſceſſit. Inde repa
trians iam ſenio cōfectus ꝛ ambroſiū ſibi coad
iutorem epm ordinauit. Ipſe vo in inſula ma-
ris: que a ſancto viro marcelliano ibi degente
marcelliana vocata eſt: heremum petijt. Ibiq;
apud prefatū virū ſanctū eccleſia dedicata per-
manſit. Quē et die quīta menſis iulij defunctū
ſepeliuit: heliodorus vo dudū poſtea ſupuiuēs
ciuitatē altineñ. ab attila deſtruēdam obituſq;
ſui diem predixit. Et ſanctitate conſpicuus in
pace quieuit. v. noñ. iulij. Cuius corp⁹ ambro-
ſius epꝰ eius ſucceſſor in altineñ. eccl'ia ſepeli-
uit. ¶ Proceſſu vo tēporis deſolata: vt predixe
rat: altineñ. ciuitate: ꝛ albuino longobardorum
rege italiā inuadēte. Paul⁹ altineñ. epꝰ corpa
ſctōꝝ heliodori marcelliani theoniſti tabre ꝛ ta
brate ad inſulas maris cōfugiēs trāſportauit:
vbi nouo altino cōſtructo: quod incole torcellū
vocauerunt: corpus ſancti heliodori in princi-
pali eccleſia condiderunt in honorem videlicet
beate marie virginis ad inſtar altineñ. eccleſie
edificata: vbi ꝛ quieſcit vſq; in preſens.

¶ De ſctō Lanfranco cōfeſſore. Cap. xlvij.

LAnfrancus
prior monaſterij be-
coeñ. ꝛ poſtmodum
abbas cadomeñ. tpe henrici
iiij. imperatoris claruit. Hic
fuit doctor anſelmi cātuariē
ſis epiſcopi: de quo infra di-
cet. iij. noñ. iulij. Et huic idē
anſelmus in becoeñ. prioratū
ſucceſſit ſub eluino abbate q
ipm monaſteriū de ꝓprio fundauit. ¶ Hic eñi
lanfrancus de ciuitate papie oriūdus ꝛ ſecula-
rib⁹ ſciētijs ſatis clarus. Poſtq; in arbricateñ.
ciuitate normanie aliquo tempore docuiſſet: et
rothomagū ire vellet: a latronibus capt⁹ ſpolia
tus ꝛ in ſilua nud⁹ dimiſſus: maneq; a viatorib⁹
reductus eſt. Qui mox relicto ſeculo et ſecula-